

عنوان مقاله:

اثر بستر کشت بدون خاک بر غلظت و جذب عناصر غذایی در گیاه گوجه فرنگی

محل انتشار:

اولین کنگره ملی فناوری تولید و فرآوری گوجه فرنگی (سال: 1387)

تعداد صفحات اصل مقاله: 1

نویسندگان:

زهرا صابری - دانشجوی سابق کارشناسی ارشد خاکشناسی

امیر حسین خوشگفتار منش - استادیار خاک شناسی

مصطفی مبلی - دانشیار باغبانی، دانشکده کشاورزی دانشگاه صنعتی اصفهان.

محمود کلباسی - استاد خاکشناسی

خلاصه مقاله:

سیستم‌های کشت هیدروپونیک برای رسیدن به عملکرد بیشتر با کیفیت بهتر، صرفه جویی در مصرف آب و زمین، کاهش نیاز به کارگر و حفاظت بهتر از محیط زیست به وجود آمده‌اند. در بین تکنیک‌های مختلف هیدروپونیک کشت در بسترهای متخلخل رشد رایج‌ترین روش است. لذا هدف این پژوهش بررسی اثر بعضی از بسترهای کشت بر غلظت و جذب عناصر غذایی به وسیله گیاه گوجه فرنگی گیلاسی بود. این آزمایش در قالب طرح بلوکهای کامل تصادفی با 7 بستر رشد (تیمار)، چهار تکرار و دو عدد گیاه در هر واحد آزمایشی در گلخانه انجام شد. بسترهای رشد شامل کوکوپیت، پرلیت، پوسته شلتوک و بسترهای مخلوط پرلیت+میکا، پرلیت+زئولیت، پوسته شلتوک+میکا، پوسته شلتوک+زئولیت (با نسبت حجمی 50:50) بود. آب و عناصر غذایی مورد نیاز گیاه از طریق سیستم آبیاری قطره‌ای و بدون استفاده مجدد از زه آب محلول غذایی تأمین شد. نتایج نشان داد که بیشترین مقادیر غلظت پتاسیم و منیزیم در اندام هوایی و میوه گوجه فرنگی مربوط به بسترهای کوکوپیت، پرلیت+زئولیت و پوسته شلتوک+زئولیت بود. غلظت کلسیم اندام هوایی در بسترهای حاوی میکا نسبت به بستر کوکوپیت و بسترهای حاوی زئولیت بیشتر بود. جذب پتاسیم و منیزیم در بستر کوکوپیت و بسترهای مخلوط حاوی 50 درصد زئولیت بیشتر بود، در حالیکه جذب کلسیم در بسترهای حاوی میکا بالاتر بود.

کلمات کلیدی:

گوجه فرنگی گیلاسی، هیدروپونیک، زئولیت، کوکوپیت، بستر کشت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/66840>

